

หลักสูตรการจำแนกประเภทที่ดินและการตรวจสอบพื้นที่ความลาดชันเกิน ๓๕%

โดย นายอนุชา สุวรรณเครือ
นายช่างพิมพ์อาวุโส

วัตถุประสงค์

๑. ศึกษาความเป็นมาของการจำแนกประเภทที่ดินและการตรวจสอบพื้นที่ความลาดชันเกิน ๓๕% และเรียนรู้ขั้นตอนของการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง

๒. เพื่อเรียนรู้แนวทางในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ที่ต้องมีความรู้และความเข้าใจเพื่อไม่ให้ทำผิดกฎหมายและเพื่อประโยชน์ของรัฐและประชาชน

การจำแนกประเภทที่ดินและการตรวจสอบแนวเขตป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี

ในปี พ.ศ.๒๕๐๓ ฯพณฯ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ “ต้องการจะรักษาผืนป่าไว้เป็นป่าไม้ของชาติ ร้อยละ ๕๐ ของประเทศ” เนื่องจากในยุคนั้นราษฎรบุกรุกเข้าไปทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าเป็นจำนวนมาก ดังนั้นกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทยจึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินทำหน้าที่สำรวจ จำแนก และทำสำมะโนที่ดิน เพื่อให้ทราบถึงความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ และความเหมาะสมแก่การทำประโยชน์ ต่อมา คณะกรรมการสำรวจจำแนกประเภทที่ดิน ที่มีปลัดกระทรวงมหาดไทยทำหน้าที่ประธาน และผู้แทนกรมที่ดิน เป็นกรรมการและเลขานุการ ทำการสำรวจจำแนกประเภทที่ดินในตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๐๔ - ๒๕๐๙ และบรรจุโครงการจำแนกประเภทที่ดินไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ วัตถุประสงค์เพื่อรักษาพื้นที่ป่าไม้ไว้เป็นสมบัติของชาติให้ได้ร้อยละ ๕๐ ของประเทศ

ในการสำรวจจำแนกประเภทที่ดินในปี พ.ศ.๒๕๐๔ - พ.ศ.๒๕๐๙ เป็นการแบ่งพื้นที่ป่าไม้ออกเป็น ๒ ประเภท คือ พื้นที่รักษาไว้เป็นป่าไม้ถาวร และพื้นที่ที่กั้นออกเพื่อเป็นที่จัดสรรเพื่อการเกษตรกรรมหรือใช้ประโยชน์อย่างอื่นผลจากการสำรวจจำแนกประเภทที่ดินในครั้งนั้นมีเนื้อทั้งหมด ๒๐๖ ล้านไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ป่าไม้ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๓๔ ล้านไร่ และที่จัดสรร มีเนื้อที่ประมาณ ๓๒ ล้านไร่

วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๐๓ กรมพัฒนาที่ดินได้ถูกจัดตั้งขึ้น ในขณะนั้นสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ โดยมี ดร.บรรเจิด พลางกูร ดำรงตำแหน่งอธิบดี และมีการโอนงานจำแนกประเภทที่ดินมาดำเนินการที่กรมพัฒนาที่ดินเรื่อยมา

การสำรวจจำแนกประเภทที่ดินในปี พ.ศ.๒๕๒๕ - พ.ศ.๒๕๓๐ ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๒๕ (โครงการปรับปรุงการจำแนกประเภทที่ดิน) โดยมีหลักสำคัญคือ ให้สำรวจจำแนกประเภทที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวรนอกเขตป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเนื้อที่ประมาณ ๓๐ ล้านไร่ และในช่วงปี พ.ศ.๒๕๒๕ - พ.ศ.๒๕๓๐ ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาการจำแนกประเภทที่ดินของคณะกรรมการพัฒนาที่ดิน ดังนี้

๑. พื้นที่ซึ่งจะต้องรักษาไว้เป็นป่าไม้ถาวรได้แก่พื้นที่ที่มีสภาพเป็นป่าไม้ ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ชั้น ๑ ชั้น ๒ หรือชั้น ๓ ที่มีความลึกของดินน้อยกว่า ๕๐ ซม. พื้นที่ดินไม่สามารถใช้ในทางเกษตรได้ พื้นที่เกาะ ภูเขาหรือพื้นที่ซึ่งมีความลาดชันเกิน ๓๕ % พื้นที่ป่าชายทะเล ป่าชายเลน ป่าที่เป็นเกาะและมีเอกสารสิทธิ์ ป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

๒. พื้นที่ป่าไม้ถาวรซึ่งสมควรจำแนกออกเป็นที่ทำกินและใช้ประโยชน์อื่นๆได้แก่ พื้นที่เหมาะแก่การเกษตรซึ่งถือครองและทำประโยชน์แล้วที่สาธารณะประโยชน์ ที่ของหน่วยราชการเขตห้ามล่าสัตว์ พื้นที่ที่ราษฎรมี น.ส.๓ ถือครองอยู่แล้วพื้นที่มีสภาพป่า เนื้อที่ไม่เกิน ๕๐๐ ไร่ ให้จำแนกออกเป็นป่าชุมชน เว้นแต่กรณี

มีพื้นที่ติดต่อกับป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หรืออยู่ในเขตพื้นที่ป่าโครงการฯ ที่ให้สัมปทานทำไม้

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีการตราพระราชบัญญัติที่ดินขึ้นมาใหม่ เรียกว่า พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดินและได้ยกเลิกพระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ.๒๕๒๖ ซึ่งกำหนดอำนาจหน้าที่ของกรมพัฒนาที่ดินในการจำแนกประเภทที่ดิน ตามพระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา (๑) กำหนดให้

๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประธานกรรมการ
๒. ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รองประธานกรรมการ
๓. หัวหน้าส่วนราชการ ๑๗ หน่วยงาน เป็นกรรมการ
๔. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกิน ๕ คน เป็นกรรมการ
๕. อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน เป็นกรรมการและเลขานุการ

และมีการกำหนดค่านิยามต่างๆ ดังนี้

ป่าไม้ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๔ หมายถึง “พื้นที่ที่กำหนดเขตป่าคร่าวๆ เพื่อที่ทางราชการจะได้ดำเนินการสำรวจและจำแนกต่อไป”

ป่าไม้ถาวร หมายถึง พื้นที่ป่าไม้ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๔ และป่าที่จะเปิดจัดสรรเพื่อเกษตรกรรม ที่นำมาทำการสำรวจจำแนกประเภทที่ดิน ตามขั้นตอนการจำแนกประเภทที่ดิน พื้นที่ใดสมควรสงวนเป็นพื้นที่ป่าไม้ที่แน่นอน ให้ยกเลิกเขตป่าไม้ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ถือเขตพื้นที่ป่าไม้ตามมติคณะกรรมการจำแนกประเภทที่ดินได้จำแนกไว้เป็นที่ป่าไม้ถาวร

ป่าชุมชน ตามมติคณะรัฐมนตรี หมายถึง พื้นที่ที่จำแนกออกจากป่าไม้ถาวร เพื่อเป็นป่าชุมชน มีลักษณะเป็นป่ามีขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ไร่ และไม่อยู่ติดเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยที่คณะกรรมการจัดการที่ดินแห่งชาติ มอบหมายให้กรมที่ดินนำพื้นที่ดังกล่าวไปออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) เพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๔ เป็นการสำรวจจำแนกประเภทที่ดินอย่างละเอียด มีการกำหนดเป็นพื้นที่ ๑,๓๐๐ แปลง เนื้อที่ประมาณ ๑๗๔ ล้านไร่ ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวนี้เรียกว่า “ป่าไม้ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๔” และป่าที่สมควรจัดสรรเพื่อเกษตรกรรมหรือเพื่อใช้ประโยชน์อย่างอื่นเนื้อที่ประมาณ ๓๒ ล้านไร่เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบเพื่อทำการสำรวจจำแนกประเภทที่ดินและคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบ

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๒๕ ให้สำรวจจำแนกพื้นที่ป่าไม้ถาวรนอกเขตป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เนื้อที่ประมาณ ๓๐ ล้านไร่

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๓๑ เรื่อง การขีดเขตป่าไม้ลงในระวางรูปถ่ายทางอากาศ การขีดเขตแนวป่าไม้ถาวรให้กรมที่ดินเป็นผู้ดำเนินการ กรมพัฒนาที่ดินตรวจสอบแล้วลงนามรับรอง

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ และทบทวนตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๖ จากเดิมอนุมัติตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ โดยให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ปรับความเห็นของเลขาธิการกรมพัฒนาที่ดินเกี่ยวกับการจำแนกพื้นที่ที่กันออกกำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เขตอุทยานแห่งชาติเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแล้วเป็นเขตที่เพิกถอนได้เป็นพื้นที่ที่ได้จำแนกออกจากป่าไม้ถาวรไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

การตรวจสอบแนวเขตป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี (เฉพาะราย) เอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบการพิจารณาตรวจสอบแนวเขตป่าไม้ถาวร ได้แก่

๑. ตำแหน่งที่ขอให้ตรวจสอบบนสำเนาแผนที่ภูมิประเทศ มาตรฐาน ๑:๕๐,๐๐๐ ลำดับชุด L7017 ที่มีค่าพิกัดกริดเหนือและตะวันออกทั้ง ๒ แกน

๒. ตำแหน่งที่ขอให้ตรวจสอบ ตามแบบคำนวณเนื้อที่ร.ว.๒๕ จ. (ไม่ใช่ค่าพิกัดศูนย์ลอย) โดยเป็นพื้นหลักฐานอ้างอิง (Datum) Indian 1975

๓. สำเนารูปถ่ายระยะทางบาง (ร.ว.๙) ระบุค่าพิกัดฉาก UTM พื้นหลักฐานอ้างอิง Indian 1975 ครอบคลุมแปลงที่ดินจำนวน ๔ จุด

๔. ค่าพิกัด UTM บนพื้นหลักฐานอ้างอิง (Datum) Indian 1975 พร้อมแผนที่ประกอบ

ทั้งนี้ การตรวจสอบแนวเขตป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี (เฉพาะราย) ที่ไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบได้ เนื่องจากเอกสารตำแหน่งที่ขอให้ตรวจสอบมีหลายฉบับ เมื่อ สสพ. ขึ้นรูปแปลงแล้วตำแหน่งที่ขอให้ตรวจสอบทั้งหมดขาดความสอดคล้องตรงกัน หรือตำแหน่งที่ขอให้ตรวจสอบหมายบนแผนที่ภูมิประเทศ ลำดับชุด L7018 และค่าพิกัดที่เป็นค่าพิกัดฉาก (UTM) บนพื้นหลักฐานอ้างอิง WGS 1984 รวมทั้งค่าพิกัดในระบบภูมิศาสตร์ (LAT , LONG)

เอกสารแจ้งผลการตรวจสอบจะประกอบด้วยแผนที่การตรวจสอบจำแนกประเภทที่ดินในบริเวณที่ขอให้ตรวจสอบและแผนที่แสดงการจำแนกประเภทที่ดินในบริเวณที่ขอให้ตรวจสอบ ๒ มาตรฐาน คือ มาตรฐาน ๑:๕๐,๐๐๐ และ มาตรฐาน ๑:๔,๐๐๐

การตรวจสอบพื้นที่ความลาดชันเกิน ๓๕% และพื้นที่เขา ภูเขา โดยใช้แผนที่มาตรฐาน ๑:๕๐.๐๐๐

๑. ที่มาของที่เขา ภูเขาปริมาตรรอบภูเขาหรือเขา ๔๐ เมตร

ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๔๙๗ ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗ ข้อ ๘ ที่ดินที่จะพึงออกโฉนดที่ดินต้องเป็นที่ดินที่ผู้มีสิทธิในที่ดินได้ครอบครองและทำประโยชน์แล้วและเป็นที่ดินที่จะพึงออกโฉนดที่ดินได้ตามกฎหมายแต่ห้ามมิให้ออกโฉนดที่ดินสำหรับที่ดินดังต่อไปนี้

๑. ที่ดินที่ราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกัน เช่น ทางน้ำ ทางหลวง ทะเลสาบ ที่ชายตลิ่ง

๒. ที่เขา ที่ภูเขาหรือที่สงวนหวงห้าม หรือที่ดินซึ่งทางราชการเห็นว่าสงวนไว้เพื่อทรัพยากรธรรมชาติ

ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๙ ภายใต้บังคับกฎหมายว่า ด้วยการเหมืองแร่และการป่าไม้ ดินของรัฐนั้นถ้ามิได้มีสิทธิครอบครองหรือมิได้อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วห้ามมิให้บุคคลใด ๑) เข้าไปยึดถือ ครอบครอง รวมตลอดถึงการก่อสร้างหรือเผาป่า ๒) ทำด้วยประการใดให้เป็นการทำลายหรือทำให้เสื่อมสภาพที่ดิน ที่หิน ที่กรวดหรือที่ทราย หรือบริเวณที่รัฐมนตรีไปประกาศหวงห้ามในราชกิจจานุเบกษา หรือ ๓) ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เป็นอันตรายต่อทรัพยากรที่ดิน

ประกาศกระทรวงมหาดไทยวันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ.๒๔๙๙ โดย จอมพล ป. พิบูลย์สงคราม เรื่อง กำหนดเขตหวงห้ามที่เขาหรือภูเขา ตามความในมาตรา ๓ (๒) แห่งประมวลกฎหมายที่ดินอาศัยอำนาจตามความในมาตรา๓ (๒) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดบริเวณที่เขาหรือที่เขา และปริมาตรรอบภูเขาหรือเขา ๔๐ เมตรทุกแห่ง ทุกจังหวัดเป็นเขตหวงห้าม มิให้บุคคลทำด้วยประการใดให้เป็นการทำลาย หรือทำให้เสื่อมสภาพที่ดิน ที่ดิน ที่กรวดหรือที่ทราย เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานหรือเจ้าหน้าที่

กฎกระทรวงฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ.๒๕๓๗) ข้อ ๑๕ กำหนดที่ดินที่ต้องห้ามมิให้ออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินไว้ซึ่งรวมถึงที่เช่า ที่ภูเขา และพื้นที่ที่รัฐมนตรีประกาศหวงห้ามตามมาตรา ๙ (๒) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน แต่ไม่รวมถึงที่ดินซึ่งผู้ครอบครองมีสิทธิครอบครอง โดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายที่ดิน ปัจจุบันที่เช่า ที่ภูเขา ปริมาณรอบที่เช่าหรือภูเขา ๔๐ เมตร จึงเป็นที่ดินที่ต้องห้ามมิให้ออกโฉนดที่ดินด้วย

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๓๘ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) (หรือป.ป.ช.ในปัจจุบัน) ที่ได้พิจารณา ร่วมกับกระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และผู้ทรงคุณวุฒิ และมีมติให้กำหนดค่านิยามของ ที่เช่า และที่ภูเขา ดังนี้

ที่เช่า หมายถึง ส่วนของพื้นที่ที่สูงจากบริเวณรอบๆ (Surrounding) น้อยกว่า ๖๐๐ เมตร

ที่ภูเขา หมายถึง ส่วนของพื้นที่ที่สูงจากบริเวณรอบๆ (Surrounding) ตั้งแต่ ๖๐๐ เมตรขึ้นไป

โดยมีข้อเสนอแนะให้กรมพัฒนาที่ดินนำเอาค่านิยาม ความหมายและหลักเกณฑ์ดังกล่าวไปกำหนด ที่เช่า ที่ภูเขา ลงในแผนที่ภูมิประเทศของกรมแผนที่ทหาร มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ลำดับชุด L7017 ส่วนการตรวจสอบสภาพพื้นที่จริง เห็นควรมีคณะกรรมการพิจารณาตรวจสอบ ประกอบกับขอบเขตที่ปรากฏในแผนที่ที่กรมพัฒนาที่ดินกำหนด

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๕๐๕/๒๕๕๒ เรื่อง มอบหมายให้ทบวงการเมืองอื่นมีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาและดำเนินการคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือทรัพย์สินของแผ่นดินที่ไม่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

๒. หลักฐานที่กรมพัฒนาที่ดินใช้ประกอบการพิจารณาตรวจสอบ ได้แก่

๑. สำเนาแผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ลำดับชุด L7017 ของกรมแผนที่ทหาร ที่หมายขอบเขตหรือรูปแปลงของที่ดินที่ขอให้ตรวจสอบ พร้อมระบุหมายเลขระวางแผนที่และตัวเลขกำกับขอบเส้นระวางแผนที่ โดยไม่มีการย่อขยาย

๒. เอกสารแนบประกอบการพิจารณาเช่นสำเนารูปแผนที่กระดาษบาง ร.ว.๙ พร้อมค่าพิกัดครอบคลุมแปลงที่ตรวจสอบครบทั้ง ๔ มุม , แบบคำนวณเนื้อที่ ร.ว.๒๕จ. หรือค่าพิกัดแปลงที่ดินในระบบพิกัดฉาก UTM Indian 1975 โดยระบุพิกัดในเอกสารด้วย

๓. เอกสารอ้างอิงหรือหลักฐานทางที่ดิน เช่น โฉนดที่ดิน น.ส.๓, น.ส. ๓ ก. , กสน.๕ และ ส.ค.๑

๔. ทำการรับรองสำเนาฯ เอกสารที่ส่งมาทุกฉบับด้วยลายเซ็นจริง ด้วยหมึกสีน้ำเงิน

๓. การรายงานผลการตรวจสอบ

๑. การตรวจสอบพื้นที่ความลาดชัน ๓๕% และพื้นที่เช่า ภูเขา โดยใช้แผนที่ มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ลำดับชุด L7017 ของกรมแผนที่ทหาร เป็นภารกิจซึ่งกรมพัฒนาที่ดินดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘ โดยการนำนิยามของที่เช่า ภูเขา และหลักการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างไปกำหนดที่เช่า ภูเขา ลงในแผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ใช้ในการจัดทำแผนที่แสดงเขตเช่าและภูเขาก่อนแล้วจึงจัดทำแผนที่แสดงเขตพื้นที่ความลาดชันเกิน ๓๕% การจัดทำแผนที่ดังกล่าวไม่มีการรังวัดหรือตรวจสอบในพื้นที่จริง

๒. สสผ. จะดำเนินการคืนเรื่องกลับไปหน่วยงานต้นเรื่องด้วยเหตุผล ๒ กรณี คือ

กรณีที่ ๑ เอกสารประกอบการพิจารณาไม่ครบถ้วนถูกต้อง เช่น แผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ลำดับชุด L7017 ของกรมแผนที่ทหารมีการย่อ-ขยาย , สำเนารูปแผนที่กระดาษบาง ร.ว.๙ ไม่มีค่าพิกัดครอควบคุมแปลง รวมทั้งเอกสารที่ส่งมาไม่ได้รับรองสำเนาถูกต้อง

กรณีที่ ๒ ตำแหน่งที่ขอให้ตรวจสอบในแผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ลำดับชุด L7017 ของกรมแผนที่ทหาร ไม่สอดคล้องกับรูปแปลงจาก ร.ว.๙ หรือ ร.ว. ๒๕จ

การตรวจสอบพื้นที่ความลาดชัน ๓๕% และพื้นที่เขา ภูเขา โดยใช้แผนที่ มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ลำดับชุด L7017 ของกรมแผนที่ทหาร เป็นภารกิจซึ่งกรมพัฒนาที่ดินดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘ โดยการนำนิยามของเขา ภูเขา และหลักการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างไปกำหนดที่เขา ภูเขา ลงในแผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ใช้ในการจัดทำแผนที่แสดงเขตเขาและภูเขา ก่อนแล้วจึงจัดทำแผนที่แสดงเขตพื้นที่ความลาดชันเกิน ๓๕% การจัดทำแผนที่ดังกล่าวไม่มีการรังวัดหรือตรวจสอบในพื้นที่จริง

แผนที่ที่ได้จัดทำขึ้นจึงมีลักษณะเป็นข้อมูลเชิงวิชาการ ดังนั้น การนำแผนที่ดังกล่าวไปใช้เพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานที่ร้องขอ จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานนั้นต้องดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจที่กฎหมายกำหนดไว้

การนำองค์ความรู้ไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน

สามารถนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบการพิจารณาตรวจสอบแนวเขตพื้นที่ความลาดชันเกิน ๓๕% มาช่วยคัดกรองเอกสาร เบื้องต้น เป็นการแบ่งเบาภาระงานของเจ้าหน้าที่ในกลุ่ม สผ.๒ ในการแยกแยะว่าต้องส่งเรื่องคืนหน่วยงานเจ้าของเรื่องได้ เช่น การพิจารณาการย่อ-ขยายของแผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ลำดับชุด L7017 ของกรมแผนที่ทหาร หรือการพิจารณาลำดับชุดของแผนที่ภูมิประเทศ เป็นต้น

ประโยชน์ที่ได้รับ

๑. ได้รับความรู้ความเป็นมาของการจำแนกประเภทที่ดิน และการตรวจสอบพื้นที่ความลาดชันเกิน ๓๕ % และสามารถนำความรู้มาถ่ายทอดให้แก่เจ้าหน้าที่ในกลุ่มงานได้

๒. สามารถอธิบายและแนะนำขั้นตอนเบื้องต้นในการขอตรวจสอบการจำแนกประเภทที่ดิน และการขอตรวจสอบพื้นที่ลาดชันเกิน ๓๕% ให้กับประชาชนได้อย่างถูกต้อง